

ARTMANIA

Nr. 6 Trim III - 2013

PRIMA ZI DE ȘCOALA ...

CREATIVITATEA ÎN ORELE DE

EDUCAȚIE PLASTICĂ

FOTOGRAFIILE REALIZATE DE COPIII DE LA CERC

FOTOREPORTAJE REALIZATE DE ELEVII

Colectivul de redacție :

- Colectivul clasei a III-a, Școala generală „I.G.Duca”
- Colectivul clasei a VII și a VIII, Școala Gimnazială nr. 7

COLABORATORI : Prof. inv. primar Cotîrță Camelia
Prof. Haiduc Laura

Coordonator : prof. Imre Kovacs

Prima zi de școală

**Autor : Ilean Denisa, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială Nr.7 Petroșani
Prof. îndrumător: Haiduc Laura**

Îmbrățișarea dulce a patului moale, diminețile în care puteam lenevi după voie, au devenit o amintire. Începând de azi, mă voi trezi din nou dis-de-dimineată pentru a merge la școală.

Astăzi, fiind prima zi de școală, a fost mai greu ca niciodată, pentru că somnul neîncetat dar și gândurile că vom avea profesori noi îmi dădea mereu târcoale.

Îmi iau ghiozdanul pregătit cu tot ce am nevoie, încă de aseară și pornesc încet spre școală. Umerii mi-s aplecați, ghiozdanul îmi atârână pe ei, pleapele îmi acoperă jumătate din ochi, iar mâinile îmi sunt ocupate de buchetul mare de flori pe care îl voi oferi doamnei diriginte.

Drumul până la școală mi se pare lung. Printre pași mărunți și oboșiți îmi zboară gândul la primele zile de vacanță, pe care aș vrea să le re trăiesc cu mare drag. Drumul până la școală se apropie de sfârșit. Școala apare în vizorul meu. Arunc priviri piezișe spre clădirea care îmi va fi pentru câteva luni a doua casă. Este neschimbată de vara trecută, curată și sobră.

Mă apropii de gardul școlii, îi trec pragul și când ajung în dreptul ușii principale a clădirii uitate sentimente renasc în sufletul meu și murmur :

„Bună ziua , dragă școală! Bine te-am găsit!”

Începutul unui nou capitol

Elev: Matei Andreea, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.7 Petroșani
Prof. îndrumător: Haiduc Laura

Ziua de 15 septembrie se apropia din ce în ce mai mult; plină de emoții intru în curtea școlii ca pe un nou tărâm nemaivăzut. Toți copiii alergau de colo- colo, neștiind ce îi așteaptă în noul capitol al vieții lor. M-am întâlnit cu doamna învățătoare care aștepta ca toate rândunicile să vină la noul cuib. Plină de entuziasm am intrat în clasa unde erau tot felul de postere ale copilăriei.

M-am așezat în bancă alături de prietena și de acum colega mea Valentina. Fericirea noastră era nemăsurată, eram deja mai mari, nu ne mai jucam toata ziua ca la grădiniță, acum aveam teme de făcut. Doamna învățătoare a început să ne împartă manualele; noi, curioși, am început să le răsfoim și am văzut că nu mai sunt cărți de colorat ci imagini deja colorate și aveau și povești despre acele imagini.

Dupa ce i-am dat florile doamnei învățătoare, mi-am luat ghiozdănelul și am plecat spre casă alături de mama, plină de bucurie pentru ziua ce va urma. A doua zi bucuria era nespusă, am început să ne cunoaștem mai bine. Au început orele, ne-am așezat cuminti în bănci și am așteptat-o pe doamna învățătoare, când doamna a venit în clasă ne-am ridicat toți și am salutat-o " Buna, ziua ", după aceea ne-a ridicat pe toți în picioare ca să poată să ne aranjeze în bănci, pe mine m-a pus cu vărul meu Andrei în a treia banca.

Prima săptămână de școală a fost foarte frumoasă, în a doua am repetat ceea ce făceam la grădiniță: liniuțe, bastonașe și tot felul de lucruri, dar după aceea am început să facem litere ceea ce era un pic mai greu dar a trecut repede și acest lucru și așa plini de fericire am ajuns la sfârșitul clasei a patra, când știam să scriem, să citim și aveam deja mai multe materii.

Când am început clasa a cincea eram plini de fericire, eram ca niște copii de clasa întâi care nu știau ce îi aștepta; acum clasa nu mai era decorată cu tot felul de postere ci avea pe pereti planșe cu limba română. Am intrat în clasa unde doamna diriginta ne aștepta cu brațele deschise. Ne-am așezat în bănci și am așteptat să vedem ce se întâmplă mai departe. Doamna diriginta ne-a împărțit manualele, iar noi așteptam bucuroși să vedem ce mistere ne mai așteaptă în noul an. Dupa ce am terminat de răsfoit cărțile i-am dat florile doamnei diriginte, la sfârșit doamna ne-a ridicat în picioare și ne-a așezat în bănci, de data asta eram singuri nu mai stăteam câte doi. A doua zi am venit la școală, orele nu se mai făceau ca în clasele primare de dimineața, acum orele începeau la ora 12.

La început a fost mai greu să ne obișnuim cu toți profesorii dar asta s-a întâmplat repede și acum sunt în clasa a șaptea și fiecare an de școală are câte un mister pe care trebuie să îl dezvăluim.

**Desen realizat de : Zoltan Silvana,
cl. a III-a, Clubul Copiilor Petrosani
prof. coor. Imre Kovacs**

A începutul școla

Elev: Waterck Cosmin, clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.7 Petroșani
Prof. îndrumător: Haiduc Laura

A venit toamna cu un alai de frunze multicolore ,copaci cu veșmântul de aramă stau la razele soarelui palid care se ascunde sub calește negre de fum. Copiii încep școala, un nou an în care învață lucruri noi și se bucură de revederea colegilor și a profesorilor.

Clasa întâi vine imbracată în uniformele primenite ,vin să-și întâlnească noii colegi, să învețe să scrie și să citească.Cei mari ridică trandafirii înfocați,margareta, floarea pasiunii,garoafele de tot felul și toate florile care au mai rămas fără brumă argintie ce împodobesc grădinile oamenilor.

Cuvintele profesorilor încep să prindă viață, încep să se transforme în povești, fiecare ora este un basm ,un basm cu cifre sau litere magice în care doar cu visul poți să ajungi.Fiecare cuvânt este câte un pas al imaginației,al purității copiilor, fiecare dascal are modul lui de prezentare și învățare,ei ne umplu într-un mod unic cu cunoștințe și lucruri noi.

Scoala și întreaga lume este o mare sală de sport în care noi venim pentru a deveni puternici ,fiecare ora,fiecare pauză este ca o bătaie cu tine însuși pentru a fi și a deveni mai bun în orice și prin acestea putem crede în noi și în puterile noastre.

În fiecare toamnă curțile școlilor sunt ticsite de copii mici sau mari cu ghiozdanele în spate și buchete de flori multicolore, curtea este împânzită de castani cu frunze muiate în miere și rugină ,pe sub care se amestecă emoții înăbușitoare, teama de necunoscut și dorința de a cunoaște noul an școlar.

Manualele sunt cărțile vieții le primim la începutul anului, la sfârșit le predăm dar nu le uităm ,în ele stau amintiri frumoase pe care la vom cunoaște odată cu începerea noului an școlar,în ele se găsesc secretele autorilor și bunăstarea noastră,fiecare lecție poate fi grea sau ușoară, însă întotdeauna va rămâne la noi și ne-o vom aminti cu drag.

Cum spunea Nicolae Iorga : “Școala cea mai buna e școala în care vezi alături de tine frații si surorile”. În acest citat aproapele sunt si colegii pe care noi îi tratăm ca o familie ,noi suntem uniți pentru că suntem colegi, chiar dacă există certuri între noi , colegii nu se uită niciodată,ei îți rămân în suflet pentru totdeauna.

Elevii văd noul an școlar nu numai ca o treaptă necesară în viața,dar și ca un prilej de a absorbi ori a se îmbogăți cu noi cunoștințe.

CREATIVITATEA ÎN ORELE DE EDUCAȚIE PLASTICĂ

**Profesor învăț. primar Cotîrță Camelia
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani**

Conceptul pedagogic de creativitate propune un model teoretic adaptabil la condițiile unui „praxis” educațional deschis autoperfecționării permanente. Creativitatea definește un produs creator situat cel puțin la nivel inventiv, un proces creator orientat în direcția sesizării și a rezolvării.

Creativitatea este definită uneori ca fiind „procesul prin care un individ sau un grup plasat într-o situație dată elaborează un produs nou original în conformitate cu necesitățile și scopurile situației respective”. Alții o definesc drept „capacitatea de a organiza (reorganiza) elementele câmpului perceptiv sau imaginativ indiferent că este vorba de joc, principii matematice sau cuvinte.”

A crea înseamnă a face să apară un lucru inedit, imprevizibil.

Copiii noștri sunt derutați, panicați, devenind nonconformiști, agresivi, de neînțeles. Sunt prea fragili și vulnerabili pentru a duce povara pe care le-o oferă lumea de azi.

Ca să trăiești într-o astfel de lume, trebuie să fii abil și curajos, trebuie să fii creativ. În aceste condiții, creativitatea nu este doar „o jucărie frumoasă”, ci un factor esențial de supraviețuire.

Suntem obișnuiți cu ideea că școala ne poate învăța orice. Poate că ne învață multe și inutile, dar nu și creativitatea, pentru că ea nu se învață. Creativitatea nu trebuie învățată pentru că dispunem de mai multă creativitate decât folosim în general. Ea trebuie, mai degrabă, stârmită, eliberată. Este unul din lucrurile despre care vorbim și de care avem cu toții nevoie, dar știm prea puțin în ce constă de fapt.

Omul, spunea Tudor Arghezi, e un cocor care zboară dinlăuntru. Creativitatea este, poate, acel zbor lăuntric al fiecăruia din noi pe care o bănuim doar, fără a o putea localiza.

Se recunoaște, de altfel, că „societatea are nevoie nu numai de oameni capabili și competenți, ci și de inovatori, de inventatori, de creatori”. Cercetătorii domeniului sunt de acord să considere creativitatea nu doar sub formă verbală, ci, mai ales, volițional-acțională, ca o creativitate „în toate formele sale și în orice domeniu”.

Creativitatea, ca o calitate general-umană, poate fi și trebuie educată la orice personalitate în corelație cu „ceea ce natura a dăruit de la început copilului”. Trăsăturile generale ale creativității pot fi formate și dezvoltate în mod orientat spre un scop bine determinat prin intermediul unor mijloace specifice, probleme și sarcini cu caracter de problemă, prin intermediul metodelor și formelor active de educație.

Pe baza cunoștințelor intelectuale creăm, dezvoltăm la copii potențialul creativ. Având abilități practice, născociri teoretice putem să dezvoltăm creativitatea.

Vârsta preșcolară, vârsta școlară este perioada cea mai fertilă pentru acumulările definitive, pentru că vin din impulsuri interioare și satisfac întâi de toate trebuințele biologice, organice. Copiii încearcă o bucurie la fiecare descoperire nouă pe care o fac și aceasta le dă sentimentul de demnitate și de satisfacție, îi încurajează să caute mereu.

Pentru a forma la o personalitate încrederea în forțele proprii, încrederea în posibilitățile de a preîntâmpina dificultățile, este necesar ca elevii să fie mereu ocupați cu ceva. Pentru aceasta este nevoie de o atmosferă binevoitoare, ajutor și stimă reciprocă, armonie a capacităților intelectuale și sarcinilor cu caracter de problemă înaintate fiecărui copil.

În activitățile organizate în mod creator, sentimentele și emoțiile personalității nu se sting, ci, din contră, decurg sub formă ondulatorie, poartă caracter impulsiv. Aceasta se datorește faptului că acțiunile creative sunt după natura lor netipice, neordinare, nestandarde. Acest fenomen are loc atunci când subiectul acțiunilor creative manifestă succes, dobândește rezultate pozitive. Și-n cazul acțiunilor de tip creativ, atunci când personalitatea copilului suferă permanent eșec, insucces treptat, are loc stingerea emoțiilor de tip cognitiv. Omul se adaptează emoțional către prezența sau lipsa continuă a satisfacției.

Emoțiile și sentimentele creative se formează și se dezvoltă numai în baza acțiunilor organizate și îndeplinite altor tipuri de acțiuni.

Creativitatea contribuie la autoeducația personalității. Se formează: autoobservarea, autoanaliza, probarea de sine, cerințele morale de comportare, sentimentul autocriticii etc. Toate acestea contribuie la formarea priceperilor de autocunoaștere a posibilităților sale, limitele acestor posibilități, interesele și necesitățile.

Originalitatea și relevanța produsului creator, exprimate la diferite grade de generalitate, acoperă cinci niveluri ierarhice. Primele două niveluri corespund planului secundar al creativității care stimulează apariția unor elemente noi, semnificative, doar în raport cu experiența individuală. Ele asigură înțelegerea fenomenelor studiate, lărgirea acestora în limitele cunoscute sau aplicate deja la scara valorilor sociale. Ele asigură transformarea, restructurarea în adevăruri noi în raport cu realizările anterioare înregistrate într-un domeniu sau altul de activitate. Între cele două niveluri, un rol aparte revine inventivității. Ea trebuie concepută ca un nivel tranzitoriu, care stimulează saltul de la produsele creative, semnificative, individual, la produsele creative angajate social.

Toate ființele umane sunt capabile de creativitate. Creativitatea poate fi stimulată și dezvoltată prin experiențe de viață și prin programe specializate.

Pentru copil, creativitatea are anumite limite de timp care-s determinate de o mulțime de factori: adaptarea la noi schimbări, voința, interesul cognitiv de tip creativ.

Predispozițiile ereditare determină potențialul creativ al fiecărei personalități.

Educația prin limbajul artei favorizează „educarea sentimentului prezenței celuilalt”, sentiment care stimulează, potențează nu numai creativitatea, ci și productivitatea, oricât de sumară sau de simplă ar fi forma în care s-ar manifesta la început; încrederea în tine, în forțele tale prin raportarea la cei din jur, este cel mai reconfortant și mai stimulatив dintre sentimente, pentru că disponibilitatea pentru creație ia naștere din întrajutorare și prietenie, „din același izvor ca și dragostea”, cum spune același Lewy-Valensi.

Caracterul procesual unic și irepetabil al activității artistice plastice la fiecare copil își pune amprenta pe unele din sarcinile de bază ale educației generale contemporane. Dacă alte materii pot fi pe cât de stimulative, tot pe atât de bine și inhibitive, educația prin artă pentru toți le poate aborda concomitent și într-o înlănțuire logică.

O discuție mai amplă despre creativitatea plastică poate fi fertilă numai cu reconsiderarea tuturor vârstelor creative. De-a lungul acestui proces evolutiv, starea de creativitate plastică este prezentă și în tot ceea ce, funcțional, este făcut cu artă. Momentele de creativitate devin și productive numai dacă au loc succesiv: întâi, ceea ce este blocarea pornirii de a judeca din punct de vedere critic și desprinderea din câmpul real, pentru ca, pe plan imaginar, să se producă soluții și, apoi, confruntarea cu realitatea obiectivă și, eventual, reformularea lor.

Și educația prin artă, ca învățare a limbajului culorii, liniei, formei spațiale prin acțiune liberă și complexă, predominant practică, este o autentică educație activă.

Dezvoltarea creativității nu poate realizată fără a înțelega ce-i acela mijloc de expresivitate. Orice operă de artă, cu cât este mai expresivă cu atât mai mult ne place. Aceasta este culoarea, forma, mărimea, ritmul, simetria și asimetria și dinamica. Acestea sunt mijloacele expresivității.

Începând cu vârsta mică, putem folosi aceste mijloace. Culoarea este prima care se însușește, după culoare poate să se orienteze și să spună ce obiect a desenat. Prin culoare se redau mai multe fenomene, obiecte.

La vârsta de 6-7 ani, copiii cunosc culorile de bază și le aplică în practică. La fel și nuanțele, mestecând mai multe culori și împreună îi dau o nuanță. Copilul trebuie învățat cum să combine și cum să îmbine. Prin mimică ne vorbește de agresivitate, prin culoare putem să redăm starea psihologică a unei ființe. Copilul trebuie să cunoască culorile calde, reci, neutre.

Forma joacă un rol foarte mare în expresivitate. Copiii folosesc cel mai des pătratul, cilindrul, cercul, triunghiul, toate figurile geometrice. Ei redau numai imagine plată.

Ceea ce putem numi artă la unii copii este, fie doar expresia ei voluntară, dinaintea învățării sistematice a limbajului plastic, fie rezultatul conștient al acestui efort. În timp ce expresia involuntară rămâne premiza de afirmare deplină doar la cei talentați, dacă au fost descoperiți și instruiți adecvat, asimilarea, încă de la cele mai fragede vârste, a limbajului plastic și acesta este rolul lui formativ fundamental, face posibil accesul tuturor copiilor, fără excepție, la procesele creative din oricare domeniu de activitate umană la vârstele maturității.

Prin instruire specifică, tot prin joc, prin jocul „de-a creația”, oferită de educația artistică pentru toți, învățarea limbajului plastic se face accesibilă pentru toate vârstele. În această optică, stimularea creativității plastice devine una din consecințele firești ale educației, cea mai importantă dimensiune socială a ei. Dar creativitatea nu se dezvoltă în corelație directă cu coeficientul de inteligență generală. În acest sens, cele două componente ale personalității, inteligența și creativitatea, nu sunt nici separate și nici opuse.

Nivelul calitativ de creativitate încorporată în produsele artistice plastice este condiționat de calitate, deci de calificarea specifică efortului încorporat în ele. Cu alte cuvinte,

creativitatea, această „fată morgana” pentru marea majoritate a disciplinelor de învățământ, cu caracter predominant explicativ-informativ, este vocația funcției plastice a cortexului uman, dar ea poate rămâne o simplă promisiune fără antrenare specifică, care s-o califice.

Rolul artei plastice în dezvoltarea personalității dezvoltă perceperea eu-lui, auzului, văzului, gustului estetic. Formăm un volum de cunoștințe, îl învățăm cum să le aplice în practică creând.

Creativitatea include memoria, imaginația, aplică toate cunoștințele, combină cunoștințele, este producerea a ceva original, irepetabil, unicat. Este posibilă la orice vârstă și la orice individ și își are valoarea sa.

Început de toamnă

Este octombrie. Toarele mângâie pământul amorțit. Razele lui
sunt din ce în ce mai palide. Marea de verdețată se îngălbeneste. Peste
coroanele din foc ale copacilor, adie vântul toamnic, cuturând frunzele
multicolore oferind pământului un coșec puș. Vistozile se grăbesc
să-și adune cu hărnicie posesii pentru iarnă. Păsările călătoare pleacă
zărbind în imăltimi pe cerul trist în locuri mai călduroase, lătrând în urma
cuiburilor și locurilor unde au stat în anotimpul cald. Stră și mai copiii neam
luat rămas bun de la vacanța, de la amicii colegi, zerișori și profesori care
și-au luat și ei zborul spre alte țări. Toamna este un anotimp plin de
culoare, farmec și schimbări.

cls a III a D
dume Zoltan Gibreana

Numele profesorului Koreas Imre

Fotografii realizate de Scredeanu Mara, clasa a III-a
CLUBUL COPIILOR PETROSANI

AUTOR: Bucuriana Daria
Clasa a III-a

Revelionul din 2013

Escala: Timotea Andreea

Seara din 31 Decembrie 2012 a început cu pregătiri pentru mara festivă a zilei, revelion. Am primit colindă toacă care umblau cu plajășorul, ce vesteau anul nou. În casă atmosfera este caldă, bradul lumina frumoasă. La ora 24:00 când a bătut gongul am deschis șampania, am asistat la un spectacol frumos de artificii care arătau ca niște palmieri colorați. Mama și tata au mâncat peste prăjit dar eu am mâncat ton cu porumb. Vedeam din apartamentul meu artificii din colonie și din oraș, cele din oraș pare să veneau și pe vremea mea. A doua zi am plecat cu soacra pe la toți cunoștinții, mei și le-am urat numai de bine pentru anul în care am intrat. Și uite așa am trecut în anul 2013 un an în care voi fi fericită.

Fotografii realizate de eleva : Scredeanu Mara, clasa a III-a

CLUBUL COPIILOR PETROSANI

AUTOR: Buruiana Daria clasa a III-a

Desene realizate de eleva : **Buruiana Daria**, clasa a III-a

CLUBUL COPIILOR PETROSANI

AUTOR: Buruiana Daria clasa a III-a

Împărăteasa bună și împărăteasa rea

de Buruiană Daria

Prof: Kovacs Imre

A fost odată un împărat care rămăsese văduv în urmă cu trei ani și căuta altă împărăteasă. S-a auzit vestea peste tot în lume și au venit la palat mii de împărătese văduve. Și-au încercat norocul dar niciuna dintre împărătese nu a fost aleasă. Însă nu era totul pierdut.

Peste cele nouă mări și nouă țări, era o împărăteasă văduvă și bună la suflet, care se gândi la vestea data de Împăratul care își căuta soție. Dar împărăteasa avea o soră cam rea care nu fusese căsătorită niciodată, nu avea copii și care, auzind vestea dată de împărat, s-a gândit că sigur ea va fi Aleasa.

A doua zi s-au dus amândouă în grabă pe drumuri diferite la Împărat. Când au ajuns, s-au mirat că au venit în același loc fără să se întâlnească.

Împăratul le-a spus:

-Păreți bune și înțelepte. De asta am eu nevoie, de o soție care să mă sfătuiască. Vă voi da un test. Cea care îl trece va fi soția mea.

-Acceptam! ziseră împărătesele în cor.

-Bine, să înceapă testul! Îl voi pune pe un ostaș de-al meu să tragă o săgeată cu o punguță în care se află praf magic și să o ațintească spre soare.

Voi pune pe un alt ostaș să meargă acolo unde va cădea săgeata cu praful magic din care va crește un păr și să ude locul. Măine dimineață veți porni la drum. Care dintre voi îmi va aduce prima o pară, aceea va fi soția mea dragă.

Părinții împărăteselor când muriseră le dadură la fiecare câte un lucru. Împărătesei rele îi dăduseră o punguță fermecată cu mâncare de animale iar Împărătesei cele bune îi dăduseră o frunză magică cu care puteai să găsești orice drum căutai.

Împărătesele s-au folosit de darurile primite de la părinți ca să câștige. Împărăteasa rea a dat de mâncare la animale din punguța magică și le-a

spus:

-Haideți animalelor! Mâncați și spuneți-mi unde este părul cel magic!
Îepurele Aristocrate a spus:

-Nici daca ai fi ultima ființă de pe pământ nu ți-am spune.

-De ce?!

- Pentru că ești prea rea și ne sperii. Și pentru că nu știi să spui "te rog frumos".

- Chiar și ursul Herman s-a spriat de tine! au râs animalele

Pe drumul celălalt Împărăteasa Bună a pus frunzulița pe un râu și i-a spus;

-Frunzuliță dragă, arată-mi te rog drumul spre Părul Fermecat!

Frunzulița i-a arătat drumul iar Împărăteasa a pornit spre păr. Cum a ajuns, a și luat săgeata și o pară din copac și s-a dus la Împărat.

Când a ajuns Împărăteasa cea Bună cu dovada că a găsit părul, Împărăteasa cea Rea alerga îmbufnată că nu a găsit părul și se ruga să nu-l fi găsit nici sora ei .

Atât de supărată fiind, nu se mai uită la drum și căzu în fund. De jos, începu să blesteme pe toată lumea, dar tot castelul râdea că o împărăteasa poate să fie atât de necioplită și de împiedicată.

Împăratul a ales-o de soție pe Împărăteasa cea Bună și au făcut nuntă mare. Cred că ține și acum nunta lor, că tare fericiți au fost că s-au găsit

Și-am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa!

AUTOR: NEACȘU DAVID ȘTEFAN
CLASA: A3-A
PROFESOR: KOVACS IMRE

Desen realizat de elevul Andrei Iliuta , clasa a III-a

CLUBUL COPIILOR PETROSANI

Fotografii realizate de eleva : Buruiana Daria, clasa a III-a

CLUBUL COPIILOR PRTROSANI

Parfum și culoare de toamnă

Elev: Bărcan Valentina ,clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.7 Petroșani
Prof. îndrumător: Haiduc Laura

Soarele mângâie pământul amorțit , frunzele arâmii, argintii, ruginii cad din copacii roșiatici. Bruma argintie a împodobit grădinile oamenilor, un vânt potolit aduce miresme de toamnă și gădilă ramurile împodobite de culoare și lumină.

Zâna belșugului și bogăției a apărut din pădurea tristă pe un covor multicolor, într-o caleașcă de frunze moarte, are o rochie țesută cu fire de aur , pe cap are o cunună bătută în pietre scumpe în formă de fructe; a venit însoțită de lacrimile lui septembrie care udă pământul pătat de culori fără egal: de la galbenul pal la roșu de foc.

Trimite păsările călătoare în țările calde vâslind în înălțimi, culcă animalele în vizuini și cheamă copiii la școală. Gâze plâpânde , amorțite de frig, caută adăpost, sub stratul gros de frunze uscate care se deslășesc de crengile ude și fără veșmânt.

Plouă întruna, ploaie mărunță și bate un vânt iute și rece, din nouri albi săgeată ace de gheață, toți ciulinii pe cărare fug cuprinși de panică. Soarele se ascunde după norii cenușii, nu se mai aud trilarurile privighetorii, frunzele plutesc ca niște bărcuțe, bruma apleacă florile gingașe spre iarba ofilită.

Oamenii culeg recolta, mere aurii cu miros bogat și miez dulce , gutui amăruie cu puf galben. Au început nopțile răcoroase, luna albă se ascunde și pare înghețată , stelele își pierd din strălucire și se îndreaptă spre norii pufoși să le mai țină și lor căldură.

Salcâmi la poartă se-ndoaie , pe stradă se plimbă iernaticul vânt și plânge cu lacrimi de ploaie că nu mai poate rezista în fiecare toamnă și iarna aduce frigul și ninsoarea ; era mai bine în vară când aducea brize de vară și mângâia trupul nisipos al țărmlui.

Funzele strălucesc ca niște monezi de aur, pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă, bruma apleacă florile gingașe spre iarba ofilită, picăturile de argint stropesc pământul, pădurea e ca un castel din basme, se scutură o ploaie albastră din cerul licarit de nori.

A venit iarna pe un covor de nea și cu o caleașcă de gheață **Crăiasa Zăpezii** are o rochie de un alb fără de seaman și o cunună de steluțe argintii făcute din pietre prețioase.

